

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-02995/2020-ERU

V Ostravě dne 7. května 2020

Č. j. 02995-3/2020-ERU

P Ř Í K A Z

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán dle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, v příkazním řízení podle ust. § 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), ve spojení s ust. § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vedeném pod sp. zn. OSR-02995/2020-ERU s obviněným z přestupku, kterým je právnická osoba **BYTES Tábor s.r.o.**, se sídlem Kpt. Jaroše 2418, Klokoty, 390 03 Tábor, IČO: 625 02 573, ve věci podezření ze spáchání pokračujícího přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2019 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

I. Obviněný z přestupku, právnická osoba – BYTES Tábor s.r.o., se sídlem Kpt. Jaroše 2418, Klokoty, 390 03 Tábor, IČO: 625 02 573 (dále jen „účastník řízení“), **se uznává vinným ze spáchání pokračujícího přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že jakožto držitel licence na výrobu tepelné energie č. 310100839 a licence na rozvod tepelné energie č. 320100837, v rozporu s ust. § 11 odst. 1 písm. f) v návaznosti na ust. § 76 odst. 2 věta druhá energetického zákona, za období od 1. ledna 2018 do 31. prosince 2018 vyúčtoval dodávku tepelné energie odběrateli tepelné energie Městu Tábor, se sídlem Žižkovo nám. 2/2, 39001 Tábor, IČO: 002 53 014, doklady o vyúčtování dodávek tepelné energie č. [REDAKCE] č. [REDAKCE] č. [REDAKCE] č. [REDAKCE] č. [REDAKCE], č. 1 [REDAKCE] č. [REDAKCE] č. [REDAKCE] č. [REDAKCE] č. [REDAKCE] č. [REDAKCE] a č. [REDAKCE], které:

- v rozporu s ust. § 14 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 70/2016 Sb., o vyúčtování dodávek a souvisejících služeb v energetických odvětvích (dále jen „Vyhláška“) neobsahovaly datum a údaj měření dodávky tepelné energie k prvnímu dni zúčtovacího období a k poslednímu dni zúčtovacího období, popřípadě ke dni, kdy byla provedena výměna měřicího zařízení,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 2 písm. d) Vyhlášky neobsahovaly vyšší nákladů na palivo nebo nakoupenou tepelnou energii, vztaženou na množství tepelné energie v GJ, kWh nebo MWh.

- II.** Dle ust. § 91 odst. 14 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, se účastníku řízení za spáchání pokračujícího přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona **ukládá pokuta ve výši 2 000 Kč** (slovy: dva tisíce korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 16620.

Odůvodnění

Dne 7. srpna 2019 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), v tehdy účinném znění, kontrolu ve věci dodržování povinností stanovených ust. § 11 odst. 1 písm. f) v návaznosti na ust. § 76 odst. 2 věta druhá energetického zákona s účastníkem řízení.

Na základě získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 22. listopadu 2019 Protokol o kontrole č. [REDAKCE] č. j. 07929-16/2019-ERU. Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole neuplatnil účastník řízení námítky.

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spisu sp. zn. 07929/2019-ERÚ, který byl převzat do správního spisu dne 25. března 2020 dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto přistoupil v souladu s ust. § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 150 správního řádu k vydání tohoto příkazu.

Účastník řízení podniká na území města Tábora v oblasti výroby a rozvodu tepelné energie, a to na základě licence na výrobu tepelné energie č. 310100839 a licence na rozvod tepelné energie č. 320100837.

V rámci kontroly bylo zjištěno, že účastník řízení za období od 1. ledna 2018 do 31. prosince 2018 vyúčtoval dodávku tepelné energie odběrateli tepelné energie Městu Tábor, se sídlem Žižkovo nám. 2/2, 39001 Tábor, IČO: 002 53 014, doklady o vyúčtování dodávek tepelné energie č. [REDAKCE]

a č. [REDAKCE] které:

- v rozporu s ust. § 14 odst. 2 písm. a) Vyhlášky neobsahovaly datum a údaj měření dodávky tepelné energie k prvnímu dni zúčtovacího období a k poslednímu dni zúčtovacího období, popřípadě ke dni, kdy byla provedena výměna měřicího zařízení,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 2 písm. d) Vyhlášky neobsahovaly výši nákladů na palivo nebo nakoupenou tepelnou energii, vztaženou na množství tepelné energie v GJ, kWh nebo MWh,

Přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona se držitel licence na výrobu tepelné energie nebo licence na rozvod tepelné energie dopustí tím, že nesplní některou z povinností podle ust. § 11 odst. 1 až 4 energetického zákona.

Ust. § 11 odst. 1 písm. f) energetického zákona ukládá držiteli licence povinnost vyúčtovávat dodávku elektřiny, plynu, tepelné energie a související službu v elektroenergetice a související službu v plynárenství.

Dle ust. 76 odst. 2 věta druhá energetického zákona je dodavatel tepelné energie, tj. držitel licence na výrobu nebo rozvod tepelné energie, povinen vyúčtovat dodávku tepelné energie v souladu s prováděcím právním předpisem. Podle zmocňovacího ust. § 98a odst. 2 písm. j) energetického zákona je tímto prováděcím právním předpisem Vyhláška, kdy konkrétně náležitosti dokladu o vyúčtování dodávky tepelné energie jsou stanoveny v ust. § 5 a § 14 Vyhlášky.

Podle zjištěného skutkového stavu je účastník řízení držitelem licencí na výrobu a na rozvod tepelné energie, tj. dodavatelem tepelné energie ve smyslu ust. § 2 odst. 2 písm. c) bodu 2 energetického zákona. Účastník řízení je tedy subjektem, na něhož se vztahují povinnosti vymezené ust. § 11 odst. 1 písm. f) energetického zákona ve spojení s ust. § 76 odst. 2 věta druhá téhož zákona.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že účastník řízení neuvedl povinné náležitosti dokladu o vyúčtování dodávek tepelné energie, kdy v rozporu s ust. § 11 odst. 1 písm. f) v návaznosti na ust. § 76 odst. 2 věta druhá energetického zákona nevyúčtoval dodávky tepelné energie v souladu s prováděcím právním předpisem, tj. Vyhláškou.

Nad rámec uvedeného správní orgán konstatuje, že charakteristickým znakem přestupků právnických osob a fyzických osob podnikajících je skutečnost, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se zde o objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za výsledek. Je proto věcí účastníka řízení, aby si při výkonu své činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané příslušnými právními předpisy, v případě jednání účastníka řízení, aby neporušil povinnosti stanovené energetickým zákonem.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální znaky pokračujícího přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona, neboť účastník řízení vyúčtoval odběrateli tepelné energie za předmětné období, tj. od 1. ledna 2018 do 31. prosince 2018, dodávku tepelné energie výše specifikovanými doklady o vyúčtování dodávek tepelné energie, které neobsahovaly všechny povinné náležitosti dle Vyhlášky.

V souvislosti s naplněním formální stránky přestupku se správní orgán musel zabývat rovněž naplněním tzv. materiální stránky přestupku (škodlivosti přestupku pro společnost) tak, jak vyplývá ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 17/2007-135, ze dne 31. května 2007), respektive z ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky. Správní orgán má za to, že jednání účastníka řízení naplnilo rovněž znaky materiální stránky přestupku, neboť v něm lze shledat společenskou škodlivost spočívající v porušení zájmu společnosti mimo jiné na řádném výkonu licencovaných činností a s tím souvisejícím umožněním kontroly správnosti vyúčtování dodávek tepelné energie, a to v takové intenzitě, že dle hodnocení správního orgánu byla naplněna materiální stránka přestupků. Správní orgán navíc podotýká, že již skutečnost, že zákonodárce porušení určitého zákazu označil za přestupek, vyjadřuje určitou minimální typovou míru společenské škodlivosti, kterou je nutno takovému jednání přičítat.

Lze uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání pokračujícího přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona, a správní orgán proto přistoupil k uložení správního trestu.

Za přestupek podle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91 odst. 14 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán nejprve posuzoval otázku povahy a závažnosti přestupku ve smyslu ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Při hodnocení povahy a závažnosti přestupku je třeba vyjít především ze zjištěného stavu věci. V řízení bylo zjištěno, že účastník řízení jako dodavatel tepelné energie vyúčtoval dodávku tepelné energie doklady, které neobsahovaly všechny náležitosti dle Vyhlášky. Z podkladů ve spise nevyplývá, že by spáchání přestupku vedlo např. ke vzniku obohacení na straně účastníka řízení. Přímý negativní následek pro odběratele tedy prokázán nebyl, z čehož lze usuzovat celkovou nižší závažnost přestupku.

Účastník řízení nebyl v poslední době evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu, což hodnotí správní orgán jako výrazně polehčující okolnost.

Správní orgán k výši uložené pokuty uvádí, že se jedná o pokutu, která činí méně než 1 % z maximální zákonné výše pokuty. Stanovená výše pokuty je zcela přiměřená míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem. Pokuta však byla zároveň stanovena v takové výši, aby byla způsobilá vyvolat citelný zásah do majetkové sféry účastníka řízení. Právě proto správní orgán uložil účastníku řízení pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto příkazu, neboť takto stanovenou pokutu považuje za odstrašující, a uložený správní trest tak může plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Vzhledem k tomu, že účastníkovi řízení byla uložena pokuta spíše symbolického charakteru a u samé spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad. Zároveň správní orgán poznamenává, že pokuta byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Poučení

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

-otisk úředního razítka-

Mgr. Andrea Chutná, v.r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava